

Med beslutningsforslaget stilles nogle spørgsmål, som svarer til spørgsmål, som regeringen allerede er gået i gang med at besvare.

Det er spørgsmålet om en enstrengt myndighedsstruktur, hvor jeg kan henvise til Strukturkommissionen.

Det er spørgsmålet om forbedring af oplysninger om opgørelsen af dyrebestanden, hvor der allerede pågår et udviklingsarbejde om et samlet entydigt register over husdyrholdet på den enkelte ejendom.

Så er det spørgsmålet omkring anvendelsen af grønt regnskab. Det er, for så vidt angår brug af næringsstofregnskab, et af de centrale emner, som belyses i forberedelsen af Vandmiljøplan III. Der vil nemlig blive gennemført en analyse af værdien af bufferzoner omkring sårbar natur inden årets udgang. Og endelig er Fødevareministeriet på vej med en demonstrationsordning omkring naturplaner på bedriftsniveau.

Vi er nået langt med generelle reguleringer af landbruget i Danmark. Sammen med forslagsstillerne er et af de spørgsmål, vi har stillet i forbindelse med forberedelse af Vandmiljøplan III, hvorvidt en regional tilgang til videreudvikling af landbrugets miljøregulering er et hensigtsmæssigt næste skridt.

Før dette spørgsmål er belyst, mener jeg ikke, at det er relevant at indføre en mere individuel eller lokal godkendelsesprocedure, end det er tilfældet i dag. Vi skal have kortlagt de områder, hvor der er et særligt behov for beskyttelse af miljø og natur, og i disse områder er det ikke utænkeligt, at en mere individuel tilgang til regulering af landbrug kan være relevant.

Når det drejer sig om landbrugsejendomme, der ligger uden for områder, der er særlig sårbare, er det min umiddelbare opfattelse, at den mest omkostningseffektive regulering sker via generel regulering suppleret med den anmelderordning, som jeg er ved at etablere til erstatning for de mange VVM-screeninger, og som vi har været inde på, samt en egentlig miljøgodkendelse af de store brug med over 250 dyreenheder.

Udledning fra landbrugsproduktion er forholdsvist overskuelig forstået på den måde, at det primært drejer sig om næringsstoffer og pesticider. Jeg kan derfor ikke se noget sagligt argument for, at en gennemsnitslandbrugsejendom, der ligger i et område, der ikke er særlig sårbart, skal have en individuel miljøgodkendelse.

Beslutningsforslaget indebærer, at der skal gives op til ca. 25.000 individuelle miljøgodken-

delser. I 2001 var antallet af miljøgodkendte landbrug 591, men vi skal altså op på i hvert fald 25.000 individuelle miljøgodkendelser.

Beslutningsforslaget indebærer derfor ca. 40 gange flere miljøgodkendelser, og i mine øjne er det helt overdrevet at foretage en sådan indsats. Sættes udarbejdelsen af en miljøgodkendelse til 1 uges arbejde, svarer det til en stigning i udgifterne på ca. 316 mio. kr. Hertil kommer det gebyr på 8.200 kr. årligt, som hver bedrift skal betale for udarbejdelse af miljøgodkendelser og for tilsyn. De skal så lægges oveni. Det tror jeg ikke er mest miljø for pengene.

I øvrigt er VVM-reglerne således, at de ændringer af husdyrbrug, som ikke kan opfylde den kommende anmelderordning, skal igennem en screening, hvorved VVM-myndighederne afgør, om udvidelsen er VVM-pligtig. En VVM-pligtig udvidelse vil altid først skulle igangsættes på grundlag af enten en miljøgodkendelse eller en VVM-tilladelse, hvor den miljømæssige påvirkning kan reguleres.

Hele spørgsmålet om tabet af kvælstof fra landbruget har vi jo et forlig om i form af en aftale om Vandmiljøplan II. Denne aftale udløber med udgangen af året, og vi har allerede sat forberedelsen af en slutevaluering på skinner.

Også i lyset heraf finder jeg det forhatet at begynde at forholde sig til mulighederne for at reformere landbrugets miljøpåvirkning. Vi kender simpelt hen ikke den fulde effekt af den hidtidige regulering. Når Vandmiljøplan II er sluttet evalueret, og når vi samtidig er klar med grundlaget for en tredje vandmiljøplan, mener jeg, at vi har et fyldestgørende grundlag for at indlede fornyede politiske forhandlinger om den fremtidige udformning af reguleringen af landbrugets miljøforhold.

Kl. 19.10

Jeg mener desuden, at landbrugets tab af fosfor til vandmiljøet er et område, hvor der er behov for en indsats. I takt med at vi får styr på industriens og byernes spildevand, er landbrugets andel af fosforbelastningen steget, og set i lyset af at fosfor er en afgørende faktor for algeopblomstringen i specielt vores søer, mener jeg, at det er et vigtigt indsatsområde. Det er vigtigt, at vi får identificeret de områder, hvor fosfor let tabes, således at vi kan sætte målrettet ind dér, hvor vi får noget for pengene, i stedet for at skyde med spredehagl.

Planloven er senest blevet drøftet i forbindelse med ændringerne i foråret 2002. Jeg finder det alt for tidligt at træffe fornyet beslutning om ud-